

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Alexandru în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 05 februarie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală în privința lui,

Morari Vadim xxxxxxxxxx, născut la
xxxxxxx, originar din satul
xxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 24.12.2020 – 05.02.2021;

Instanța de apel: 05.03.2021 – 12.05.2021;

Instanța de recurs: 23.08.2021 – 17.11.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni, sediul Central din 05 februarie 2021, pronunțată în urma examinării cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Morari Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) din Codul penal și în baza acestei Legi lui Morari Vadim i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Morari Vadim, în beneficiul statului suma de 14 lei, 83 bani, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la urmărirea penală.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Morari Vadim la data de 06.12.2020, aproximativ la ora 16:30 min., încălcând flagrant prevederile pct. 14) lit. a) din Regulamentul Circulației Rutieră aprobat prin Hotărârea de Guvern a Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009, care stipulează că „conducătorului de vehicul îi este interzis

să conducă vehiculul în stare de ebrietate [...]” și pct. 10, sub pct. 2) lit. a) care stipulează că „persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea polițistului, [...] este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, fiindu-i anulat dreptul de a conduce mijloace de transport prin Sentința Judecătorei Ungheni din 16.10.2020 (emisă în cadrul dosarului nr.1-393/2020), a condus în r-nul Ungheni mijlocul de transport - automobilul de marcă „Opel”, model „Meriva”, cu numărul de înmatriculare UN BA 141, în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, fapt confirmat prin rezultatul alco testului, la care a fost supus în timp ce a fost stopat de către angajații INSP al IGP al MAI, la data și ora indicată, pe strada Decebal din mun. Ungheni, expus în tichetul „Drager 8510 RO”, cu numărul 2028, potrivit căruia, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către Morari Vadim constituie 0,85mg/l, concentrație care, conform prevederilor art.134¹² alin. (3)Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Rotari Alexandru în numele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Morari Vadim în baza art. 264¹ alin. (4)Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore.

3.1 În motivarea cererii de apel, avocatul a invocat că:

- pedeapsa stabilită este prea aspră, or atît în cadrul urmăririi penale, cît și în ședința de judecată Morari Vadim a recunoscut integral vina sa de comiterea infracțiunii incriminate, el a conștientizat greșeala comisă și îi părea foarte rău de cele întîmplate;

- inculpatul Morari Vadim are domiciliu permanent, este caracterizat pozitiv la locul de trai și este angajat în câmpul muncii;

- infracțiunea pe care el a comis-o se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, reieșind din prevederile art. 16 Cod Penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, din 12 mai 2021 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Rotari Alexandru în numele inculpatului Morari Vadim și menținută sentința atacată fără modificări.

4.1 Instanța de apel verificând circumstanțele de fapt și de drept, a ajuns la concluzia că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul Morari Vadim a săvârșit anume infracțiunile pentru care a fost condamnat, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza

penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul procedură penală.

În continuare, instanța de apel a reiterat că, prima instanță a ținut cont, la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Morari Vadim, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

A reținut că deși inculpatul în cadrul ședinței preliminare în prima instanță, fiind asistat de avocat a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, le înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens, culpa acestuia în comiterea infracțiunii pentru care a fost condamnat se mai probează prin sistemul de probe: *declarațiile martorului Postolachi Ion, declarațiile martorului Budeanu Sergiu, proces verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 06.12.2020, proces verbal de examinare a documentelor din 08.12.2020, documentul – Tichetul "Drager Alcooltest 8510 RO", testul nr. 2028 din 06.12.2020, ora 16:37, sentința Judecătoriei Ungheni din 16.10.2020.*

În privința argumentelor apelantului în vederea aplicării unei pedepse mai blânde, instanța de apel a reținut că, la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, Morari Vadim, prima instanță a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător. Confirm art. 77 Cod penal, în sarcina inculpatului a fost reținut ca circumstanță agravantă - faptul comiterii unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, însă concluzii necesare nu și-au făcut, săvârșind infracțiunea imputată nici la două luni de zile de la condamnarea sa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. 1 Cod penal.

În final, instanța de apel a indicat că pedeapsa stabilită lui Morari Vadim este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată, iar apelul este nefondat și pasibil de a fi respins.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Rotari Alexandru în numele inculpatului prin care invocând temei de drept art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială sentinței Judecătoriei Ungheni din 05 februarie 2021 în parte ce ține de numirea pedepsei lui Morari Vadim recunoscut vinovat în

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (4) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021 care a respins apelul înaintat de către avocatul Rotari Alexandru ca nefondat cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit primei instanțe, cu numirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore.

5.1 În susținerea recursului avocatul Rotari Alexandru în numele inculpatului invocă următoarele:

- la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanțele de judecată nu a ținut cont în egala măsură de gravitatea infracțiunii săvârșite - infracțiune ușoară, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de alte circumstanțe din viață ale familiei acestuia;

- instanța de judecată n-a luat în calcul că, Morari Vadim în trecut a activat în una din structurile de forță a RM, în prezent este pensionar, duce un mod de viață social activ, are domiciliu permanent, este căsătorit, este angajat în câmpul muncii, angajat în calitate de montor în cadrul Moldtelecom SA reprezentanța Ungheni, la locul de trai și de muncă se caracterizează numai pozitiv, fapt ce ar putea aduce un efect cu impact negativ asupra personalității și psihicului inculpatului;

- consideră că în procesul individualizării pedepsei, instanțele de judecată urmărind drept scop argumentarea și stabilirea unei pedepse cu privațiune de libertate intenționat a omis și nu a reflectat circumstanțele care atenuază răspunderea penală ca exemplu săvârșirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal sau familial, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției de către inculpat, căința sinceră de cele săvârșite, fiind menționat expresia- nu au fost stabilite.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia acestuia ca vădit neîntemeiat, considerând că pedeapsa stabilită de instanță corespunde criteriilor prevăzute de art. 76-77 Cod de procedură penală precum și efectelor prescrise de art. 78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, iar instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul Penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile

instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul Penal atestă, că avocatul invocă în calitate de temei de drept pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fără a indica concret care punct din această normă, însă în esență își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită, temei pentru recurs prevăzut la pct. 10 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Cu referire la argumentele invocate în recurs, Colegiul Penal menționează, că potrivit art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul Penal reține că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. Totodată, instanța de recurs reamintește că, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă

mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Analizând temeinicia solicitării apărării privind necesitatea aplicării în privința inculpatului Morari Vadim a unei pedepse mai blânde - *sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 140 ore*, Colegiul Penal menționează, că aceasta nu poate fi reținută, deoarece sub aspectul individualizării pedepsei penale, soluția instanței de apel, este întemeiată și legală.

Reieșind din partea descriptivă a deciziei contestate, Colegiul Penal atestă că instanțele de fond au constatat și au apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept la stabilirea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art.art.61, 75-77, 84, 87 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Conform art.7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Potrivit prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și, respectiv, are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Astfel, analizând în ansamblu totalitatea probelor administrate și cercetate în cadrul întregului proces penal, Colegiul Penal consideră că instanțele de fond corect au conchis că, vinovăția inculpatului Morari Vadim este pe deplin dovedită și acțiunile lui just au fost încadrate în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, care prevede pedeapsa *cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 1 an*.

Totodată, reieșind din prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a reținut opinia primei instanțe privind stabilirea unor noi limite de pedeapsă aplicabile în privința inculpatului, în baza cărora i-a fost stabilită inculpatului Morari Vadim, pentru infracțiunea comisă, pedeapsa penală sub formă de închisoare, care este echitabilă în raport cu fapta comisă.

Prin urmare, Colegiul Penal atestă, că instanța de apel corect și motivat a stabilit măsura și mărimea pedepsei în privința inculpatului, la aprecierea căreia a luat în considerație, că *prima instanță a aplicat corespunzător prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 – 78 din Codul penal precum corect a reținut că Morari Vadim a săvârșit infracțiunea incriminată în timpul ispășirii pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ungheni din 16.10.2020, neavând astfel antecedente penale stinse, după caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea comisă de către Morari Vadim este ușoară circumstanțe atenuante în privința lui Morari Vadim, inclusiv prin prisma dispoziției art. 76 alin. (2) Cod penal, nu au fost identificate.*

Ca urmare, instanța de recurs menționează că, circumstanțele la care face referire avocatul în cererea de recurs au fost luate în considerație la aplicarea pedepsei de către instanțele de fond, care au ținut cont de faptul că inculpatul Morari Vadim a recunoscut vinovăția, a solicitat ca judecarea cauzei să fie îndeplinită conform procedurii prevăzute de art.364¹ Cod de procedură penală, dar și de faptul că la caz au fost stabilite circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului și anume, *în sarcina inculpatului a fost reținut faptul comiterii unei infracțiuni de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, însă concluzii necesare nu și-au făcut, săvârșind infracțiunea imputată nici la două luni de zile de la condamnarea sa pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. 1 Cod penal.*

De asemenea Colegiul penal observă și faptul, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, și asupra acestora instanța judecătorească s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Colegiul subliniază că, potrivit jurisprudenței CtEDO nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele inferioare. Or, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

În contextul celor expuse, Colegiul Penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Morari Vadim, instanțele de fond nu a comis erori de drept, iar pedeapsa aplicată inculpatului este una corectă, fiind apreciate corect circumstanțele de fapt și de drept în strictă conformitate

cu prevederile normelor de procedură penală și cu prescripțiile de drept material, ținând cont de prevederile art.art.61, 75-78 Cod penal și art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, astfel că la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursului în acest sens sunt neîntemeiate.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul Penal conchide că, la examinarea recursului declarat de către avocatul Rotari Alexandru în numele inculpatului, nu au fost stabilite careva erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Alexandru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală în privința lui *Morari Vadim xxxxxxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată **17 decembrie 2021**

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana